

Dosarul nr. 3ra-770/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V.Lastavețchi)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V.Sîrbu, V.Mihaila, A.Minciuna)

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „C.M. Doctor” împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Compania Națională de Asigurări în Medicină cu privire la contestarea parțială a actelor administrative,

împotriva deciziei din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „C.M. Doctor” și a fost menținută hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă:

La 11 august 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „C.M. Doctor” (în continuare SRL „C.M. Doctor”) a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, intervenient accesoriu Compania Națională de Asigurări în Medicină cu privire la contestarea parțială a actelor administrative.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că la 30 decembrie 2016 Ministerul Sănătății de comun cu Compania Națională de Asigurări în Medicină, au emis ordinul nr. 1076/720 privind aprobarea Criteriilor de contractare a instituțiilor medico-sanitare în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2017.

Nefiind de acord cu ordinul menționat, la 27 iunie 2017 reclamanta a înaintat în adresa pârâtului cerere prealabilă privind anularea ca fiind contrar Legii a pct. 7 subpct. 4) al Criteriilor de contractare a instituțiilor medico-sanitare în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală pentru

anul 2017, aprobate prin ordinul sus-vizat, temei de anulare servind dispozițiile art. 26 alin. (1) lit. a) al Legii contenciosului administrativ, însă fără careva rezultat.

Ulterior, la 29 decembrie 2017 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de comun cu Compania Națională de Asigurări în Medicină au emis ordinul nr. 1131/658A privind aprobarea Criteriilor de contractare a instituțiilor medico-sanitare în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2018.

Conform pct. 7 subpct. 4) al acestor criterii, condițiile generale de eligibilitate a prestatorilor de servicii medicale au fost stabilite: experiența de prestator de servicii medicale, licențiat și/sau acreditat cu durata de cel puțin 3 ani, cu excepția prestatorilor unici de servicii medicale din Republica Moldova și a instituțiilor medico-sanitare ce acordă asistență medicală primară în conformitate cu actele normative în vigoare ce reglementează practica medicului de familie și asistență medicală specializată de ambulatoriu, pentru persoanele înregistrate la medicul de familie.

Invocând ilegalitatea ordinului enunțat, la 9 februarie 2018 reclamanta a depus în adresa pârâților o cerere prealabilă, solicitând anularea ca fiind ilegală a pct. 7 subpct. 4) al Criteriilor de contractare a instituțiilor medico – sanitare, în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2018, aprobate prin ordinul nr. 1131/658A din 29 decembrie 2017, concomitent solicitând și prezentarea copiilor actelor ce au stat la baza emiterii ordinului nominalizat, însă fără careva rezultat.

Conform pct. 7 al criteriilor de contractare a instituțiilor medico-sanitare, cu modificările ulterioare, aprobat prin ordinul sus-indicat, condițiile generale de eligibilitate a prestatorilor de servicii medicale au fost stabilite: instituție medicală acreditată, iar pentru prestatorii privați și licențiată; disponibilitatea resurselor umane angajate la locul de bază în instituție pentru profilul/serviciul solicitat pentru contractare, specificat în oferta instituției medicale prezentată la contractare; lipsa condiționării plăților suplimentare în cadrul asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2016; experiența de prestator de servicii medicale, licențiat și/sau acreditat, cu durata de cel puțin 3 ani, cu excepția prestatorilor unici de servicii medicale din Republica Moldova și a instituțiilor medico-sanitare ce acordă asistență medicală primară în conformitate cu actele normative în vigoare ce reglementează practica medicului de familie și asistență medicală specializată de ambulatoriu, pentru persoanele înregistrate la medicul de familie.

În opinia reclamantei, cerința de eligibilitate instituită la subpct. 4) al normei citate cu privire la experiența prestatorului de servicii medicale (respectiv a persoanei juridice) de cel puțin 3 ani pentru contractarea serviciilor medicale este ilegală și discriminatorie, or, orice restricție/excludere a drepturilor prestatorilor de servicii medicale de acces la contractarea acestor servicii, ce nu este expres prevăzută de Lege, constituie o discriminare în sensul definit de Lege și o restrângere semnificativă a concurenței, ceea ce este inadmisibil. Aceasta deoarece instituirea unor condiții de acces la contractarea

serviciilor medicale doar pentru prestatorii de servicii medicale cu o experiență mai mare de 3 ani, în contextul în care o astfel de limitare nu este prevăzută de legislația pertinentă - nici de Legea privind ocrotirea sănătății, nici de Legea cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, nu este necesară într-o societate democratică și nici nu urmărește un scop legal, ci favorizează doar categoria indicată de prestatori, inclusiv prin excluderea celorlalți concurenți care, în lipsa unei atare restricții ar fi dispus de posibilitatea reală de a concura.

Aici, reclamanta a menționat și dispozițiile art. 6 par. 1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 al Primului Protocol la Convenția dată, interpretate prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform cărora o restricție a drepturilor legitime ale persoanei, inclusiv juridice, poate fi exercitată doar în cazul întrunirii cumulative a tuturor elementelor constitutive ale „triplului test” conform reglementării acestui institut oferit de Curtea Europeană, și anume: restricția să fie prevăzută de Lege; restricția să urmărească un scop legitim; și restricția să fie necesară într-o societate democratică.

În speță, restricția instituită prin pct. 7 subpct. 4) al Criteriilor nominalizate nu este prevăzută expres de Lege, respectiv de un act legislativ, după cum acesta este definit de Constituția Republicii Moldova și Legea privind actele legislative, nu urmărește un scop legitim, deoarece în cazul în care prin instituirea limitei contestate s-ar urmări protejarea interesului general al societății, atunci ar fi rezonabil și echitabil înaintarea cerințelor față de personalul potențialului prestator de servicii medicale, și nu per ansamblu față de prestator în calitate de persoană juridică, și nici nu este necesară într-o societate democratică, în contextul în care asigurarea potențialului prestator de servicii medicale cu personal medical calificat și experimentat asigură respectarea tuturor exigențelor instituite pentru prestarea serviciilor corespunzătoare, precum și un nivel de concurență sporit, care este în interesul pacienților/consumatorilor de servicii medicale.

Dat fiind că la momentul de față, restricția nominalizată lezează grav drepturile întreprinderii reclamante, în cadrul căreia activează personal medical calificat, cu o experiență chiar mai mare decât cea instituită prin actul contestat, ceea ce garantează calitatea serviciilor prestate de întreprindere, situația indicată constituind un impediment în realizarea scopurilor statutare pentru care a fost instituită, este cert că dispozițiile pct. 7 subpct. 4) al Criteriilor sus-îndicate urmează a fi anulate în vederea încetării atentatului la drepturile, inclusiv patrimoniale, ale întreprinderii.

Potrivit poziției procedurale a părților, aceștia justifică partea contestată a ordinelor nominalizate prin necesitatea asigurării deținerii de către pretendent a personalului calificat și întrunirea cerințelor referitoare la dotații. Însă, în opinia sa, aceste cerințe sunt înaintate prin pct. 7 subct. 1) și 2) al aceluiași Criterii, astfel încât aceste aspecte, fiind reglementate de norme necontestate, nu pot fi reținute ca fiind temei de înaintare a cerințelor față de potențialii prestatori de servicii medicale pe o durată de cel puțin 3 ani.

Cu referire la procedura de emitere a ordinului contestat, SRL „C.M. Doctor” a subliniat că conform art. 37 al Legii privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale (în vigoare la data emiterii acestui ordin), concomitent cu elaborarea proiectului de act normativ, grupul de lucru întocmește o notă de argumentare (informativă), semnată de persoana responsabilă, care include condițiile ce au impus elaborarea proiectului, argumentele necesare, prognozele social-economice și consecințele realizării lor; principalele prevederi, locul actului în sistemul de acte normative, evidențierea elementelor noi; argumentarea și gradul compatibilității proiectului de act normativ cu reglementările legislației comunitare; referințele la reglementările corespondente ale legislației comunitare; fundamentarea economico-financiară în cazul în care realizarea noilor reglementări necesită cheltuieli financiare și de altă natură; materiale informative și analitice; actul de analiză a impactului de reglementare, în cazul proiectelor de acte normative ce reglementează activitatea de întreprinzător. Analiza impactului de reglementare reprezintă argumentarea. În baza evaluării costurilor și beneficiilor, a necesității adoptării actului normativ și analiza de impact al acestuia asupra activității de întreprinzător, inclusiv asigurarea respectării drepturilor și intereselor întreprinzătorilor și ale statului; numele, denumirea participanților la elaborarea proiectului, precum și denumirea autorităților și instituțiilor care au efectuat avizarea și expertiza proiectului.

Articolul 38 alin. (1) și (1/1) al aceleiași Legi prevede că înainte de a fi prezentat spre aprobare organului competent, proiectul de act normativ se avizează în mod obligatoriu de autoritățile și instituțiile implicate direct în soluționarea problemelor incluse în proiect, de alte autorități și instituții interesate, de autoritățile în a căror sarcină este pusă avizarea obligatorie, precum și se consultă public.

Etapele de avizare a proiectului de act normativ se sincronizează, de regulă, cu procesul de consultare publică a acestuia, iar în corespundere cu prevederile art. 41 alin. (1) al Legii nominalizate, proiectul de act normativ este supus în mod obligatoriu unei expertize juridice pentru a se verifica dacă nu contravine Constituției Republicii Moldova, legislației, naționale, legislației comunitare tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, precum și normelor tehnicii legislative.

La fel, conform art. 8 al Legii privind transparența în procesul decizional, etapele principale ale asigurării transparenței procesului de elaborare a deciziilor sunt: informarea publicului referitor la inițierea elaborării deciziei; punerea la dispoziția părților interesate a proiectului de decizie și a materialelor aferente acestuia; consultarea cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate; examinarea recomandărilor cetățenilor, asociațiilor constituite în corespundere cu legea, altor părți interesate în procesul de elaborare a proiectelor de decizii; informarea publicului referitor la deciziile adoptate.

În conformitate cu art. 9 alin. (1) și (2) al Legii menționate, după inițierea procesului de elaborare a deciziei, autoritatea publică va plasa, în termen de cel

mult 15 zile lucrătoare, anunțul respectiv pe pagina web oficială, îl va expedia imediat prin intermediul poștei electronice părților interesate, îl va afișa la sediul său într-un spațiu accesibil publicului și/sau îl va difuza în mass - media centrală sau locală, după caz. Anunțul referitor la inițierea elaborării deciziei va conține în mod obligatoriu: argumentarea necesității de a adopta decizia; termenul-limită, locul și modalitatea în care părțile interesate pot prezenta sau expedia recomandări; datele de contact ale persoanelor responsabile de recepționarea și examinarea recomandărilor (numele și prenumele, numărul de telefon, adresa electronică).

În asemenea circumstanțe, actele administrative în partea în care au fost contestate nu corespund exigențelor procedurale instituite de Lege, inclusiv în partea referitoare la supunerea actelor normative emise de pârâți unei expertize și dezbaterilor publice, astfel încât acestea sunt emise și contrar procedurii de înaltă performanță; (îngrijiri medicale la domiciliu), cu respectarea continuității și oportunității de acordare a acesteia, în volumul stabilit de Programul unic pentru toate persoanele aflate pe teritoriul Republicii Moldova, în condițiile legii, motiv pentru care a fost depusă prezenta acțiune.

SRL „C.M. Doctor” a solicitat inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor din 25 mai 2018 anularea punctului 7 subpunctul 4 al Criteriilor de contractare a instituțiilor medico-sanitare în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală pentru anul 2017, aprobat prin ordinul comun al Ministerului Sănătății și al Companiei Naționale de Asigurări în Medicină nr. 1076/720 din 30 decembrie 2016 și anularea punctului 7 subpunctul 4 al Criteriilor de contractare al instituțiilor medico-sanitare în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență pentru anul 2018, aprobate prin ordinul comun al Ministerului Sănătății Muncii și Protecției Sociale și Compania Națională de Asigurări în Medicină nr. 1131/658A din 29 decembrie 2017.

Prin hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „C.M. Doctor” a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 20 februarie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „C.M. Doctor” și a fost menținută hotărârea din 9 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat că cerințele reclamantei SRL „C.M. Doctor” de anulare a actelor administrative în părțile contestate sunt neîntemeiate, deoarece condiția generală de eligibilitate a prestatorilor de servicii medicale - licențiat și/sau acreditat, cu durata de cel puțin 3 ani, care în opinia reclamantei este discriminatorie este una proporțională și necesară, or, experiența prestatorilor într-un asemenea domeniu, de importanță înaltă pentru populație, reprezintă, un criteriu necesar și indispensabil pentru garantarea serviciilor medicale calitative.

Referitor la argumentele reclamantei invocate în cererea de chemare în judecată și cea de apel precum că condiția de eligibilitate a prestatorilor de servicii medicale - licențiat și/sau acreditat, cu durata de cel puțin 3 ani, este

discriminatorie, acestea au fost respinse, or, domeniul sănătății publice reprezintă o importanță majoră pentru întreaga populație a țării.

Astfel, la acordarea serviciilor medicale, statul în persoana Ministerului Sănătății și Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, urmează să stabilească anumite criterii de contractare a instituțiilor medico-sanitare în cadrul sistemului asigurării obligatorii de asistență medicală, încât să fie garantată securitatea și calitatea serviciilor prestate.

Or, conform pct. 26 lit. b) și lit. c) din Statutul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 156 din 11 februarie 2002, atribuțiile direcției executive ale CNAM includ: controlul calității și al volumului asistenței medicale acordate asiguraților, inclusiv corespunderea acestora cu standardele și programele respective de asigurări, precum și controlul gestionării mijloacelor financiare provenite din fondurile asigurării obligatorii de asistență medicală, în limita serviciilor medicale contractate; realizarea decontărilor cu instituțiile medico-sanitare în conformitate cu legislația în vigoare, contractele de acordare a asistenței medicale (de prestare a serviciilor medicale) și deciziile consiliului de administrație.

În consecință, stabilirea condiției de eligibilitate de 3 (trei) ani experiență de prestator de servicii medicale, licențiat și/sau acreditat, reprezintă o necesitate, reieșind din domeniul reglementat – sănătatea persoanei.

Respectiv, la caz nu au fost stabilite careva temeuri de nulitate, mai mult ca atât actele administrative în părțile contestate au fost adoptate în limitele competenței, cu respectarea procedurii stabilite prin lege, iar asupra oportunității acestora, instanța nu a fost în drept a se expune.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 7 mai 2019 SRL „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că instanțele ierarhic inferioare nu au aplicat Legea ce trebuia să fie aplicată, circumstanță ce constituie temei de casare a hotărârilor judecătorești contestate, prevăzut de art. 432 alin. (2) lit. a) Cod de procedură civilă.

Totodată, condiția de eligibilitate a prestatorilor de servicii medicale - licențiat și/sau acreditat, cu durata de cel puțin 3 ani, este discriminatorie, or, restricția instituită prin pct. 7 subpct. 4) al Criteriilor sus-indicate nu este expres prevăzute de Lege, respectiv de un act legislativ după cum acesta este definit de Constituția Republicii Moldova și de Legea privind actele legislative, nu urmărește un scop legitim și nu este necesară într-o societate democratică.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate

circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere ca nefondată a acțiunii (f.d.166-172).

Prin referința depusă la 12 iunie 2019, Compania Națională de Asigurări în Medicină a solicitat declararea recursului depus de SRL „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală și având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, Completul specializat va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 20 februarie 2019 (f.d.159), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc. Astfel, recursul depus la 7 mai 2019 (f.d.166) este în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de SRL „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac în raport cu materialele cauzei civile, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SRL „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SRL „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 270, 433 lit. a) și 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „C.M. Doctor”, reprezentată de avocatul Sorin Corceac, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva